

også som nation muligheden for at bruge pengepolitikken.

Den økonomiske politik er festsat på forhånd, og så må man bruge finanspolitikken, men vi mener, at det er den øvelse værd. Vi mener, den er med til at sikre større vækst og større stabilitet, end hvis man valgte at signalere, at man ville bruge pengepolitikken. Det er klart, at det selvfølgelig altid er en vurdering.

Et andet argument er alt det om lavinflation, fordi argumentet for, at man er tilhænger af lavinflation, er jo, at man har et håb om, at det skaber mere disciplin blandt arbejdsmarkedets parter. Det er med til at sikre, at man holder lønningerne i ro, hvis man på forhånd har lagt sig fast på, at der skal være prisstabilitet.

Her kan de, der er modstandere af et fastkursamarbejde, naturligvis altid sige, at man overvurderer betydningen af denne disciplin, og at det ikke er sikkert, at arbejdsmarkedets parter forstår, hvor vigtigt det er med prisstabilitet. Derfor er det selvfølgelig altid en afvejning mellem forskellige økonomiske teorier og synspunkter.

Jeg mener i hvert fald, at der med de fem argumenter, som jeg her har fremsat, ikke er nogen tvivl om, at der er langt større fordele for Danmark, end der er ulemper. Jeg mener faktisk, at de argumenter, der er imod, ikke er relevante i denne sammenhæng.

Jeg synes faktisk også, det er vigtigt at få præciseret, at vi finder, at der på nuværende tidspunkt først og fremmest er behov for en debat om ØMU'ens og euroens betydning for Danmark, og vi mener under ingen omstændigheder, at tiden nu er inde til at fastlægge et tidspunkt for en folkeafstemning om dette emne.

Vi mener naturligvis, at den danske befolkning skal spørges om det, men der er ingen, der kan forudsige, hvorledes den danske befolkning vil forholde sig til vores forbehold. Derfor synes jeg ikke, det giver mening, at vi siger, at den skal finde sted i år 2001, 2002 eller 2003. Det må jo være op til den danske befolkning at afgøre, hvornår den sag skal sættes til folkeafstemning.

Faktisk kan man jo bruge det argument, at hvis det er sådan, at vi aftaler en fast dato på nuværende tidspunkt, bliver det en sovepude for os alle sammen. Hvis vi først skal have en afstemning i slutningen af år 2001, kan vi jo komme i den skrækelige situation, at den danske befolkning allerede ved udgangen af næste år faktisk gerne vil have en afstemning, og hvad

har vi så gjort? Så har vi bundet os selv på hænder og fødder. Det er der ikke nogen som helst grund til.

Jeg synes bare, vi skal signalere til den danske befolkning, at hvis der sker nogle forskydninger i den holdning, som befolkningen har til vores forbehold også med hensyn til euroen, som helt klart vil få almindelige praktiske konsekvenser for den danske befolkning, skal vi selvfølgelig være klar til at tage en folkeafstemning om emnet, når tiden viser sig moden, og vi mener, at tiden viser sig moden, når der er et komfortabelt flertal for at ændre beslutningen.

Vi har nemlig i modsætning til Dansk Folkeparti og andre den holdning, at det er den danske befolkning, der skal beslutte det her. Det er ikke noget, hvor Folketingets partier skal bindes på hænder og fødder, og det synes jeg er vigtigt at få signaleret.

Men indtil tidspunktet for at få forbeholdet fjernet kommer, er vi tilfredse med, at regeringen signalerer vilje til, at vi de facto opfører os som et euroland. Det er jo faktisk det, vi gør, når vi binder os så stramt til Euro-11-landene ved kun at acceptere en udsvingsmargen på 2,25 pct. Vi kunne have valgt 15 pct., men vi valgte 2,25 pct. Derfor mener jeg, vi forsøger at opføre os som et euroland så godt, som vi kan, uden at vi dog har mere indflydelse på tingene, end det er tilfældet i dag. Vi kan derfor også støtte det forslag til vedtagelse, som Socialdemokratiet og De Radikale har fremsat.

Jeg synes, det er vigtigt at signalere, at vi gerne vil have en folkeafstemning. Jeg kunne måske godt ønske, at det blev sagt lidt klarere fra regeringens side, at den folkeafstemning kommer på et eller andet tidspunkt, men vi vil i hvert fald gøre vores til, at der kommer en folkeafstemning, når den danske befolkning er rede til at sige ja til at fjerne de danske forbehold.

(Kort bemærkning).

Pernille Frhm (SF):

Det er da et interessant syn på demokrati, men det er til gengæld også en meget ærlig fremlæggelse af, hvordan synet er, det her med, at man venter med at spørge om det, man gerne vil spørge befolkningen om, indtil der er et bekvemt flertal.

Hvis det nu skulle vise sig, at fru Lene Espersen tog fejl og vurderede forkert, så der var ikke det dér bekvemme flertal, og vi fik en folkeafstemning, hvor befolkningen så stemte nej end-